

РЕШЕНИЕ

№ 115

гр. Пловдив, 06.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 3-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на трети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Васил Ст. Гатов

Членове: Милена Б. Рангелова
Елена Й. Захова

при участието на секретаря Мариана Н. Апостолова
в присъствието на прокурора Димитър Ив. Махмудиев
като разглежда докладваното от Елена Й. Захова Наказателно дело за възобновяване № 20235000600257 по описа за 2023 година
за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на глава тридесет и трета от НПК.

Образувано е по искане на осъдения М. Н. А., депозирано чрез адв. Р. Р., за възобновяване на НОХД №4624/2020 г. по описа на РС-Пловдив, по което е било образувано и ВНОХД № 1817/2021 г. по описа на ОС-Пловдив и с влязло в сила решение е изменена присъдата на първостепенния съд, като на осн. чл. 24 от НК е увеличено наложеното на осъдения М. А. наказание от четири на пет години лишаване от свобода.

С Решение № 187/22.05.20223 г., постановено по н.д. №363/2023 г. на ВКС, искането за възобновяване поради претендирани основания на чл. 423, ал. 1 от НПК е оставено без уважение. Делото е изпратено на АС- Пловдив за преценка относно образуване на производство по реда на чл. 420, ал. 2 вр. с чл.422, ал. 5 от НПК.

В искането за възобновяване са наведени още оплаквания за неспазване на процесуалните правила, поради съществени процесуални нарушения в производството пред първостепенния съд, изразили се разглеждане на делото и постановяване на присъда при неизпълнение от прокурора на дадени му от съда указания (в производство по чл. 345 вр. с чл. 249, ал. 3 от НПК) за допълване на фактическите обстоятелства в обвинителния акт и правилно формулиране на престъпен състав. Иска се възобновяване на наказателното производство, отмяна на постановената по НОХД №4624/2020 г. по описа на РС-Пловдив присъда и връщане на делото на Районна прокуратура- Пловдив.

В съдебно заседание осъденият М. Н. А. и назначеният му служебен защитник адв. И. поддържат искането за възобновяване на делото, като излагат и съображения за

нарушение по чл. 348, ал.1, т. 3 от НПК- несправедливост на наказанието. Искат след възобновяване на делото да бъде наложено наказание, реципрочно на извършените от осъдения деяния, респ. да бъде намалено така определеното му наказание.

Представителят на АП-Пловдив счита искането за неоснователно, тъй като обвинителният акт, по който е образувано съдебното производство отговаря изцяло на стандартите за сочения процесуален документ, а констатираните от съда пороци на предходен ОА са били изцяло отстранени от прокурора с изготвения нов такъв.

Пловдивският апелативен съд, след като обсъди искането, развитите в съдебно заседание съображения и извърши проверка в рамките на касационните основания за възобновяване, намира следното:

С присъда № 93/ 29.04.2021 г., постановена по НОХД № 4624/ 2020 г. на Пловдивския районен съд, подсъдимият М. Н. А. е бил признат за виновен в реализирането на три престъпления и са му наложени наказания лишаване от свобода, както следва:

- по чл. 270, ал. 1 от НК, за което му е наложено наказание от две години лишаване от свобода;

- по чл. 325, ал. 3 във вр. с ал. 1 от НК, за което му е наложено наказание от две години лишаване от свобода;

- по чл. 343, ал. 3, пр. 1, 2 и 6 във вр. с ал. 1, б. „б“, пр. 2 във вр. с чл. 342, ал. 1 от НК, за което му е наложено наказание от четири години лишаване от свобода;

Определено му е било по реда на чл. 23 от НК едно общо най-тежкото наказание от четири години лишаване от свобода, което на основание чл. 57, ал. 1, т. 2, б. „б“ от ЗИНЗС да бъде изтърпяно при първоначален строг режим. Приспаднало е предварителното задържане под стража на осъдения от 07.10.2018 г. до 07.12.2018 г. В негова тежест са възложени разносните по делото.

Делото е отнесено за разглеждане пред ОС-Пловдив по протест на прокурора и жалба на подсъдимия, депозирана чрез защитника му.

С решение № 189 от 11.07.2022 г., постановено по ВНОХД № 1817/ 2021 г. на Пловдивският окръжен съд, присъдата е изменена на основание чл. 334, т. 3 във вр. с чл. 337, ал. 2, т. 1 от НПК, като е увеличено по реда на чл. 24 от НК общото най-тежко наказание от четири на пет години лишаване от свобода, а в останалата част е потвърдена.

Искането на осъдения М. Н. А. за възобновяване на наказателното производство е процесуално допустимо и подадено в законовия шестмесечен срок по чл. 423, ал. 1 от НПК от узнаване на влезлия в сила съдебен акт.

Разгледано по същество, искането на осъдения е неоснователно.

То се основава на чл. 422, ал. 1, т. 5 от НПК, като се претендират касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 2 и т. 3 от НПК, които са предвидени в закона като основание за възобновяване чрез препращането в чл. 422, ал. 1, т. 5 от НПК.

Настоящият съдебен състав намира, че първо следва да бъде разгледан довода, посочен в подкрепа на касационното основание по чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК. При преценката за наличието на това основание следва да се отчете, че възобновяването на наказателно дело е извънреден способ за контрол на влязлата в сила присъда- акт, ползващ се със стабилитет и изпълняемост. Целта на производството е да установи наличието на предвидените в закона основания за възобновяване, имайки предвид стабилитета на влезлия в сила съдебен акт. Такива основания, с оглед направените оплаквания, биха били допуснати при постановяване на акта нарушения на процесуалните правила, изразяващи се осъждане на подсъдимия по обвинение, за което в ОА липсват дължимите факти на

обвинителната теза досежно обективната и субективна съставомерност на престъпленията, за които осъденият А. е бил предаден на съд. Такъв порок несъмнено би се отразил съществено на процесуалните права на страните и би поставил под съмнение законосъобразността на постановения акт.

Действително, с определение № 721/06.07.2020 г., постановено по ВЧНД № 1168/2020 г. на ОС-Пловдив, е било отменено определението от 04.06.2020 г. по НОХД № 986/2020 г. на РС-Пловдив и делото е върнато на прокурора поради наличие на съществени процесуални нарушения, изразили се в противоречиво и непълно заявена в обвинителния акт теза и изводима от това негодност да очертае рамките, в които да се развие процеса на доказване по начин, гарантиращ реализирането на правото на защита на страните.

Внимателният прочит на обвинителния акт, по който е образувано съдебното производство по НОХД № 4624/ 2020 г. на Пловдивския районен съд сочи, че констатираните от въззивния съд недостатъци на предходния обвинителен акт са били изцяло отстранени от прокурора. Съдържанието му отговаря на изискването на чл.246 ал.2 и ал. 3 от НПК и тълкуването му в утвърдената съдебна практика, установена в съответствие с указанията на Тълкувателно решение № 2 от 7.10.2002 г. на ВКС по т. н. д. № 2/2002 г., ОСНК. Постановената по делото присъда съответства на фактическите и правни рамки на обвинението, очертани с обсъждания процесуален документ. Възражението за нарушение по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК при постановяване на влязлата в сила присъда, е неоснователно. |

Не е основателно и възражението за несправедливост на наказанието.

Индивидуализиращите отговорността на осъдения А. обстоятелства са коректно отчетени и от първостепенния, и от въззивния съд и наложеното му за всяко от престъпленията наказание не е несправедливо. Наличието на основанията на чл. 23, ал. 1 от НК е несъмнено и произнасянето на съда в тази насока- и правилно, и неоспорвано. Преценката на въззивния съд за необходимост от увеличаване на определената с присъдата санкция също е правилна. Тя е съответна на доказателствата за обременено съдебно минало на дееца, незначителен период между ефективното изтърпяване на две предходни наказания от същия вид (лишаване от свобода) и реализирането на инкриминираната по делото дейтелност, лошите характеристични данни и формираният извод, че размерът от четири години лишаване от свобода на определеното общо най- тежко наказание е недостатъчен за постигане на целите, визирани в чл. 36 от НК. Увеличаването му от въззивния съд с една година е в съответствие установените от законодателя ограничения при приложението на чл. 24 от НК, съобразно които определеното общо най-тежко наказание може да се увеличи най-много с една втора и така увеличеното наказание не може да надминава сбора от отделните наказания.

Предвид изложените съображения, Пловдивският апелативен съд намира, че не са налице сочените основания за възобновяване и направеното по този повод искане следва да бъде оставено без уважение, поради което

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на осъдения М. Н. А., депозирано чрез адв. Р. Р., за възобновяване на приключилото наказателно производство по НОХД №4624/2020 г. по описа на РС-Пловдив, по което е било образувано и ВНОХД № 1817/2021 г. по описа на ОС-Пловдив .

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____